

Resultat. Jeg har selv i sin Tid været i et Udvalg, som ogsaa, da det behandlede Spørgsmaalet om Ordningen af Theatrets Forhold, var i ikke ringe Grad fristet til at gjøre det Samme, men man kom til den Erkjendelse, at det, hvor fornøieligt og interessant det end kunde være, dog ikke egentlig vilde være i Sagens Interesse; man kom til den Slutning, der efter min Mening er saa sikker, som noget Jordstift kan være, at man vilde faa en saadan Hov af hinanden stikmodsatte Meninger, at man vilde være lige saa klog bagefter som før, og jeg holder mig fuldkommen overbevist om, at dette ogsaa vilde være blevet Tilfældet. Hvad jeg mener at kunne have Anledning til at fremhæve er, at det, selv med alle de Mangler, der kunne være ved Oplysningerne, og uagtet den korte Tid, de have foreligget, dog forekommer mig, at man, naar man tager Hensyn til, hvorledes Thinget og Rigsdagen i mange andre Tilfælde maae tage sine Beslutninger om meget betydelige Foretagender og Arbejder, og naar man tager Hensyn til, at der dog, navnlig hvad den reent praktiske Udførelse af Arbejdet angaaer, kun kan være faare saa af Rigsdagens Medlemmer, der egentlig kunne have nogen ret competent Mening derom, medens det derimod mere er det vedkommende Arbejdes egentlige Betydning og Beskaffenhed, som Rigsdagen kan være istand til at vurdere, og i hvilken Henseende det fra Rigsdagens, og navnlig fra Folkethingets Side kan være af Bigtighed at undersøge, om der virkelig er Trang til hvad der foreslaaes, — jeg siger, at naar man tager Hensyn hertil, forekommer det mig, at det maa indrømmes, at Thingets Medlemmer her i en ganske sjelden Grad ere bragte til Kjendskab om Sagen, og at der er saa Tilfælde, hvori de enkelte Medlemmer i Thinget med større Sikkerhed, ville kunne danne sig en Dom end netop her, og navnlig er her det ganske særegne Forhold tilstede, at en stor Deel af Medlemmerne have havt Leilighed — og den staaer aaben for dem, der endnu maatte ønske at benytte den — til at skaffe sig en personlig Anskuelse om Sagen, og Alle, som have gjort det, have jo været samstemmende i deres Dom om den nu værende Tilstand. Der er dernæst allerede for

8 Dage siden givet samtlige Medlemmer en meget udsørlig trykt Exposé over den hele Situation, og jeg troer, at ethvert Medlem ved at gienemlæse den og ved at have kunnet gjøre den til Gjenstand for] Overveielse i flere Dage, har kunnet faae et saadant Begreb om Sagen, som det i sige Tilfælde er muligt at erholde; dette være iøvrigt sagt uden nogen Fornærmelse i nogen Henseende for Noget — jeg har selv saalænge været Medlem af Thinget, at jeg veed, at man ved mange, selv vigtige Finantspørgsmaal, er nødsaget til at maatte give sin Stemme uden at kunne have en saa sikker personlig Dom. Naar man dernæst har sagt med Hensyn til Formen, at det skulde være en Feil, at Forslaget ikke var fremkommet som et særligt Lovforslag, saa er det jo en Selvfølge, at Ministeriet i og for sig paa ingen Maade kunde have Noget imod at vælge denne Form, dersom man nemlig kunde være gaaet ud fra, at den valgte kunde være en Anstødssteen, og at man ved en anden Form muligviis med større Lethed og Hurtighed kunde have faaet Sagen sat igjennem; men jeg har dog ophøst saameget, at jeg troer, selv den ærede Rigsdagsmand, der nylig har fremhævet dette Punkt, maa erkjende, at der for Ministeriet kunde være Anledning til at mene, at der just ikke var nogen Opfordring til at fremkomme med Forslaget i den antydede Skikkelse. Jeg vil ikke henholde mig til de forskellige Exempler, der fra andre Sider ere anførte paa ligesaa betydelige Bygningsforetagender, hvorom Forslag ere fremkomne paa samme Maade som det her foreliggende, men kun fremhæve, at det dog maa indrømmes, at der allerede maatte ligge en Anviisning for Ministeriet til at gaae den indslaaede Vej deri, at den netop var fulgt med Hensyn til det første Forslag angaaende Theatrets Ombygning; naar man iøvrigt har fremsat den Formening, at der denne Gang burde have været fremlagt et særligt Lovforslag, fordi der er Tale om et betydeligt større Beløb, saa spørger jeg, hvor er Grændsen i saa Henseende. Jeg kunde altsaa ikke gaae ud fra nogen anden Forudsætning end den, at Thinget, naar det dog imod kun 2 Stemmer var gaaet ind paa det Forslag om en Ombygning af Auditoriet, som kom